

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

7 päivänä kesäkuuta 2007*

Asiassa C-362/05 P,

jossa on kyse yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 23.9.2005,

Jacques Wunenburger, edustajanaan avocat E. Boigelot,

valittajana,

ja jossa vastapuolena on

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään J. Currall ja G. Berscheid, avustajanaan avocat V. Dehin, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts (esittelevä tuomari) sekä tuomarit R. Silva de Lapuerta, G. Arestis, J. Malenovský ja T. von Danwitz,

julkisasiamies: J. Kokott,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 15.2.2007 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- ¹ Wunenburger vaatii valituksessaan, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-370/03, Wunenburger vastaan komissio, 5.7.2005 antaman tuomion (Kok. H. 2005, s. I-A-189 ja II-853; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla viimeksi mainittu tuomioistuin

hylkäsi hänen kanteensa, joka koski Euroopan yhteisöjen komission nimitysmenettelyssä tekemien kolmen päätöksen kumoamista (jäljempänä yhteisesti tarkasteltuina riidanalaiset päätökset). Näillä päätöksillä komissio nimittävänä viranomaisena nimitti toisen hakijan ja hylkäsi valittajan hakemuksen sekä hänen tekemänsä valituksen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 2 Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, sellaisina kuin niitä sovelletaan nyt käsiteltävänä olevassa asiassa (jäljempänä henkilöstösäännöt), 7 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Nimittävä viranomainen määrää nimittämällä tai toisiin tehtäviin siirtämällä kunkin virkamiehen hänen palkkaluokkaansa vastaavaan virkaan kyseisen virkamiehen ura-alueella tai virkaryhmässä ainoastaan yksikön edun huomioon ottaen ja kansallisuudesta riippumatta.

– –”

- 3 Henkilöstösääntöjen 25 artiklan toisessa kohdassa määrätään seuraavaa:

”Näiden henkilöstösääntöjen mukaisesti tehty tiettyä virkamiestä koskeva päätös on annettava viipymättä kirjallisesti tiedoksi asianomaiselle henkilölle. Virkamiehelle vastaiset päätökset on perusteltava.”

4 Henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Ennen toimituksessa avoinna olevan viran täyttämistä nimittävän viranomaisen on tutkittava:

a) voidaanko virka täyttää toimielimen sisäisellä ylennyksellä tai siirrolla,

--

ja aloitettava tämän jälkeen joko tutkintotodistuksiin tai kokeisiin tai molempiin perustuva kilpailumenettely. – ”

5 Henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Ylentämisestä päättää nimittävä viranomainen. Se tapahtuu nimittämällä virkamies lähinnä ylempään palkkaluokkaan sillä ura-alueella tai siinä virkaryhmässä, johon hän kuuluu. Ylennys voidaan suorittaa ainoastaan valitsemalla ylennettävät niiden virkamiesten joukosta, jotka ovat palvelleet tietyn vähimmäisajan palkkaluokassaan, heidän ansioidensa vertailun sekä heistä laadittujen arviointien perusteella.

-- ”

Tosiseikat

- 6 Komissio julkaisi 19.9.2002 avointa virkaa koskevan ilmoituksen KOM/138/02 (jäljempänä avointa virkaa koskeva ilmoitus) palkkaluokkaan A 2 kuuluvan johtajan viran täyttämiseksi yhteistyötoimisto EuropeAidin osastolla C ”Afrikka, Karibia ja Tyynimeri”. Avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa mainittiin seuraavat tehtävät: hankkeiden ja ohjelmien tehokkaan ja tuloksekkaan johtamisen takaaminen kaikissa eri vaiheissa niiden nimeämisestä aina loppuarviointiin saakka sekä sen prosessin valmistelemine ja valvominen, joka koskee hallinnon hajauttamista Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden edustustoille. Vaatimuksena olivat vankka kokemus henkilöstöjohtamisesta sekä suurten tiimien hallinnassa, mobilisoinnissa ja valvomisessa osoitetut taidot, minkä lisäksi vaadittiin kykyä määrittää prioriteetit sekä kommunikointikykyä.
- 7 Valittaja, joka tuolloin oli palkkaluokkaan A 3 kuuluva virkamies ulkosuhteiden pääosastossa ja komission Kroatian edustuston johtaja, haki kyseistä virkaa 27.9.2002 yhdeksän muun hakijan ohella.
- 8 Yhteistyötoimisto EuropeAidin pääjohtajan (jäljempänä pääjohtaja) järjestettyä työhönottohaastattelut kaikkien hakijoiden kanssa hän ilmoitti komission henkilöstö- ja hallintoasioita käsittelevälle pääosastolle 18.11.2002 päivätyllä sisäisellä muistiolla (jäljempänä pääjohtajan muistio), että hän oli luokitellut hakijat kahteen ryhmään. Ensimmäinen ryhmä muodostui kuudesta hakijasta, joiden hän katsoi olevan ”soveltuvia hoitamaan kyseessä olevaan virkaan kuuluvia tehtäviä ja jotka – – täyttivät sekä kyseessä olevan viran asettamat edellytykset että virkavaatimukset”, kun taas toinen ryhmä muodostui neljästä hakijasta, joilla ”ei ollut kaikkia kyseessä olevan viran edellyttämiä ominaisuuksia eikä viran edellyttämää pätevyyttä ja soveltuvuutta”. Valittaja kuului tähän toiseen ryhmään.

- 9 Nimitysasioiden neuvoa-antava komitea (jäljempänä neuvoa-antava komitea) laati sittemmin kuudesta ehdokkaasta luettelon, joka vastasi pääjohtajan muistiossa esitettyä ensimmäistä ryhmää. Neuvoa-antava komitea katsoi 12.12.2002 päivätyssä lausunnossa, että neljän hakijan hakemukset, mukaan lukien Amir Naqvin hakemus, voitiin ottaa huomioon valintamenettelyä jatkettaessa. Nimittävänä viranomaisena toimiva komissio päätti 8.1.2003 nimittää Naqvin kyseessä olevaan virkaan (jäljempänä nimittämispäätös).
- 10 Valittajalle ilmoitettiin 11.3.2003 päivätyllä kirjeellä, ettei hänen kyseistä virkaa koskevaa hakemustaan ollut hyväksytty (jäljempänä hakemuksen hylkäämistä koskeva päätös). Valittaja teki 2.4.2003 valituksen nimittämispäätöksestä. Tämä valitus hylättiin 14.7.2003 tehdyllä päätöksellä (jäljempänä valituksen hylkäämistä koskeva päätös).
- 11 Komissio päätti 11.3.2004 tekemällään päätöksellä, joka tuli voimaan 1.4.2004, siirtää Naqvin eläkkeelle henkilöstösääntöjen 50 artiklan nojalla. Tämän päätöksen johdosta aloitettiin uusi valintamenettely (jäljempänä toinen valintamenettely), johon valittaja ilmoittautui hakijaksi. Hänen hakemustaan ei hyväksytty, ja hän ei riitauttanut tämän toisen valintamenettelyn lopputulosta.

Kanne ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

- 12 Valittaja nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 5.11.2003 jättämällään kannekirjelmällä kanteen riidanalaisten päätösten kumoamiseksi.

- 13 Komissio vaati, että lausunnon antamisen asiassa tulisi raueta tai että toissijaisesti valittajan vaatimukset olisi hylättävä.
- 14 Komissio väitti, että kanne oli menettänyt kohteensa sen takia, että Naqvi oli siirretty eläkkeelle ja että oli aloitettu toinen valintamenettely, johon oli osallistunut myös valittaja, jolla näin ollen ei enää ollut intressiä jatkaa asiaa.
- 15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi komission vaatimukset, jotka koskivat sitä, että lausunnon antamisen asiassa olisi rauettava.
- 16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi yhtäältä, että oikeudenkäynnillä oli edelleen kohde, koska nimittämispäätöksellä oli vaikutuksia 1.4.2004 saakka ja koska hakemuksen hylkäämistä koskevalla päätöksellä oli edelleen vaikutuksia.
- 17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi toisaalta asiassa 207/86, Apesco vastaan komissio, 26.4.1988 annettuun tuomioon (Kok. 1988, s. 2151, 16 kohta) ja asiassa T-182/94, Marx Esser ja Del Amo Martinez vastaan parlamentti, 24.9.1996 annettuun tuomioon (Kok. H. 1996, s. I-A-411 ja II-1197, 41 kohta) viitaten, että valittajalla oli edelleen intressi saada ratkaisu kyseessä olevan valintamenettelyn lainmukaisuudesta, jotta väitetty lainvastaisuus ei toistuisi tulevaisuudessa vastaavanlaisessa menettelyssä.
- 18 Valittaja vetosi kumoamiskanteensa tueksi ensimmäisessä kanneperusteessa siihen, että komissio oli rikkonut henkilöstösääntöjen 25 artiklan toista kohtaa, koska se ei ollut perustellut valituksen hylkäämistä koskevaa päätöstä.

- 19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi tämän ensimmäisen kanneperusteen tuomalla valituksenalaisen tuomion 28–35 kohdassa esiin, että perustelut, jotka sisältyivät valituksen hylkäämistä koskevaan päätökseen, mahdollistivat kyseisen päätöksen keskeisten perusteiden ymmärtämisen ja sen arvioimisen, oliko henkilöstösäännöissä valintamenettelyn sääntöjenmukaisuudelle asetettuja edellytyksiä noudatettu.
- 20 Valittaja vetosi toisessa kanneperusteessa henkilöstösääntöjen 7 artiklan, 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 45 artiklan 1 kohdan rikkomiseen sekä luottamuksensuojan periaatteen, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja urakehitystä koskevan periaatteen loukkaamiseen.
- 21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi myös tämän toisen kanneperusteen ja katsoi ensiksikin valituksenalaisen tuomion 51–60 kohdassa, että pääjohtajan osallistuminen valintamenettelyyn ei sellaisenaan merkinnyt sääntöjenvastaisuutta eikä vaikuttanut neuvoa-antavan komitean riippumattomuuteen. Menettelyssä ei näin ollen ollut tapahtunut syrjintää valittajan vahingoksi. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toi esiin, että ne kriteerit, jotka oli otettu huomioon valituksen hylkäämistä koskevassa päätöksessä, sisältyivät avointa virkaa koskevaan ilmoitukseen ja että nämä vaatimukset olivat joka tapauksessa ominaisia kaikille palkkaluokan A 2 viroille. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi tässä yhteydessä, että pääjohtajan muistiossa esiintyvän sanan ”virkavaatimukset” ulottuvuutta ei pidä yliarvioida.
- 22 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi toiseksi valituksenalaisen tuomion 61–83 kohdassa, että Naqvi täytti kaikki avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa vaaditut edellytykset ja että nimittävä viranomainen ei ollut tehnyt ilmeistä arviointivirhettä hyväksyessään hänen hakemuksensa.

Asiansaisten vaatimukset

23 Wunenburger vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- ottaa hänen valituksensa tutkittavaksi
- kumoaa valituksenalaisen tuomion

ja ratkaistessaan asian uudestaan

- kumoaa nimittämispäätöksen
- kumoaa hakemuksen hylkäämistä koskevan päätöksen
- kumoaa valituksen hylkäämistä koskevan päätöksen
- jättää komission tekemän vastavalituksen tutkimatta tai ainakin hylkää sen perusteettomana
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

24 Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- ensisijaisesti ottaa komission tekemän vastavalituksen tutkittavaksi ja toteaa sen perustelluksi ja näin ollen kumoaa valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin siinä hylättiin komission ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset, joiden mukaan lausunnon antamisen asiassa on rauettava

- määrää oikeudenkäyntikuluista laissa määrätyllä tavalla

- toissijaisesti jättää valituksen tutkimatta tai ainakin hylkää sen perusteettomana

- velvoittaa Wunenburgerin korvaamaan tästä muutoksenhausta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Vastavalitus

- 25 Koska päävalituksesta on tarpeen lausua vain siinä tapauksessa, että yhteisöjen tuomioistuin hylkää komission tekemän vastavalituksen, tästä vastavalituksesta on syytä lausua ensiksi.

Asianosaisten lausumat

- 26 Komissio tuo vastavalituksensa tueksi esiin ensiksikin, että todetakseen valittajan oikeussuojan tarpeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin joutui nojautumaan pelkästään siihen hypoteettiseen seikkaan, joka koski muiden mahdollisten samankaltaisten lainvastaisuuksien estämistä tulevaisuudessa.
- 27 Komissio huomauttaa tältä osin, että valittaja riitauttaa pääjohtajan roolin hakijoiden esivalinnassa. Nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa on kuitenkin kyse pelkästä tosiasiallisesta olosuhteesta, joka ei voi toistua toisessa asiassa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin laajensi lisäksi liiallisesti yhteisöjen tuomioistuimen edellä mainitussa asiassa Apesco vastaan komissio noudattamaa päättelyä, sillä nyt käsiteltävänä olevaan tapaukseen eli nimittämispäätökseen ei liity vaadittua toistuvaa ja mekaanista tekemistä.
- 28 Komissio huomauttaa toiseksi, että vaikka valittajalla oli kiistaton intressi riitauttaa hänelle toisessa valintamenettelyssä osoitettu päätös, hän ei hakenut päätökseen muutosta vaan piti parempana pitää voimassa kanteensa siinä asiassa, joka johti valituksenalaiseen tuomioon. Komission mukaan nyt kyseessä olevassa asiassa on kyse oikeudenkäynnin väärinkäytöstä, joka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt ottaa huomioon toteamalla, että lausunnon antaminen asiassa raukeaa.
- 29 Vastavalitusta täydentävässä kirjelmässään komissio myöntää kuitenkin tehneensä virheen esittäessään, että valittajan asiana oli vaatia toisessa valintamenettelyssä tehtyjen nimittämispäätösten kumoamista, sillä komissio oli sen laajan harkintavaltansa nojalla, joka sillä on yksikköjensä uudelleenjärjestelyssä, jo vähentänyt johtajien lukumäärää ja siirtänyt erään saman pääosaston johtajan Naqvin avoimeksi jättämään virkaan. Komissio väittää kuitenkin, että nämä seikat vahvistavat väitteen,

jonka mukaan valittajalle myönteisellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisulla ei olisi voinut olla vaikutusta käytännössä, joten valittajan kanteella ei ollut kohdetta.

- 30 Valittaja katsoo, että komission tekemä vastavalitus on jätettävä tutkimatta, sillä valituksenalainen tuomio ei ole komissiolle vastainen, sillä kanne hylättiin perusteettomana.
- 31 Valittaja väittää pääasian osalta ensiksikin, että vastavalitusta ei voida hyväksyä, sillä komissio ei siinä osoita, että oikeudenkäynti olisi vailla kohdetta.
- 32 Valittaja katsoo komission näkemyksestä poiketen, että Naqvin eläkkeelle siirtämisen johdosta hän ei ole saanut kaikkea sitä, minkä hän olisi voinut saada hakemuksen hylkäämistä koskevan päätöksen kumoamisen ja nimittämispäätöksen kumoamisen johdosta.
- 33 Vaikka hän lisäksi pystyi tekemään hakemuksen toisessa valintamenettelyssä, tämä ei voi poistaa riidanalaisten päätösten sääntöjenvastaisuutta.
- 34 Valittaja katsoo toiseksi, että komissio rajoittaa liiallisesti oikeussuojan tarpeen käsitettä väistäessään kysymyksen valittajan intressistä saada ratkaisu yhtäältä menettelyn lainvastaisuudesta ja toisaalta hakemuksen hylkäämistä koskevan päätöksen lainvastaisuudesta, jotta nämä lainvastaisuudet eivät toistuisi tulevaisuudessa.

- 35 Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on vain soveltanut vakiintunutta oikeuskäytäntöä katsoessaan valituksenalaisen tuomion 19 kohdassa, että oikeudenkäynnillä oli edelleen kohde.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

Vastavalituksen ottaminen tutkittavaksi

- 36 Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklan toisen kohdan mukaan muutosta voivat hakea kaikki asianosaiset, joiden vaatimukset on kokonaan tai osittain hylätty.
- 37 Oikeuskäytännöstä ilmenee tältä osin, että valitus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiosta, jolla tämä on hylännyt toisen asianosaisen kanteesta esittämän oikeudenkäyntiväitteen, voidaan ottaa tutkittavaksi, vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on myöhemmin samassa tuomiossa hylännyt tämän kanteen perusteettomana (asia C-23/00 P, neuvosto v. Boehringer, tuomio 26.2.2002, Kok. 2002, s. I-1873, 50 kohta ja asia C-141/02 P, komissio v. max.mobil, tuomio 22.2.2005, Kok. 2005, s. I-1283, 50 ja 51 kohta).
- 38 Nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa on selvää, että komissio on valituksenalaisen tuomion 12 kohdasta ilmenevän mukaisesti esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa oikeudenkäyntiväitteen, jonka mukaan lausunnon antamisen asiassa on rauettava, että tämä väite on hylätty kyseisen tuomion 21 kohdassa ja että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hylännyt kanteen perusteettomana.

- 39 Arvioitaessa sellaisen vastavalituksen tutkittavaksi ottamista, joka on tehty tuomiosta, jolla kanne on hylätty pääasian osalta, ei ole kuitenkaan syytä tehdä eroa sen mukaan, pyrittiinkö ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyllä ja sen hylkäämällä väitteellä kanteen jättämiseen tutkimatta sen takia, että tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat, vai sen takia, että kanne on menettänyt kohteensa. Kyse on nimittäin kahdesta oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvästä seikasta, jotka siinä tapauksessa, että ne menestyvät, estävät sen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisee pääasian.
- 40 Komission tekemä vastavalitus voidaan näin ollen tutkia.

Kysymys siitä, onko vastavalitus perusteltu

- 41 Hylätessään komission esittämän väitteen siitä, että lausunnon antamisen asiassa olisi rauettava, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 19 kohdassa, että oikeudenkäynnillä oli edelleen kohde siltä osin kuin nimittämispäätös oli tuottanut vaikutuksia ja siltä osin kuin hakemuksen hylkäämistä koskeva päätös tuotti edelleen vaikutuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi toisaalta valituksenalaisen tuomion 20 kohdassa, että valittajalla oli edelleen oikeussuojan tarve sen välttämiseksi, että väitetty lainvastaisuus toistuisi tulevaisuudessa nyt kyseessä olevaa menettelyä vastaavassa menettelyssä.
- 42 Aluksi on huomautettava, että kantajan oikeussuojan tarpeen on kanteen kohteen kannalta oltava olemassa kannetta nostettaessa uhalla, että kanne jätetään muuten tutkimatta. Tämän oikeudenkäynnin kohteen on oikeussuojan tarpeen tavoin pysyttävä voimassa tuomioistuimen ratkaisun julistamiseen saakka uhalla, että lausunnon antaminen asiassa raukeaa, tämän voimassa pysymisen edellyttäessä sitä, että kanne voi mahdollisesti tuottaa kantajalle jotakin hyötyä (ks. vastaavasti asia 53/85, AKZO Chemie v. komissio, tuomio 24.6.1986, Kok. 1986, s. 1965, Kok. Ep. VIII, s. 675, 21 kohta; ks. myös analogisesti asia C-19/93 P, Rendo ym. v. komissio, tuomio 19.10.1995, Kok. 1995, s. I-3319, 13 kohta ja asia C-174/99 P, parlamentti v. Richard, tuomio 13.7.2000, Kok. 2000, s. I-6189, 33 kohta).

- 43 Jos kuitenkin kantajan oikeussuojan tarve katoaa menettelyn aikana, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen pääasian osalta antama ratkaisu ei voi tuottaa kantajalle hyötyä.
- 44 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on selvää, että valittajalla oli kanteen nostaessaan oikeussuojan tarve, sillä riidanalaiset päätökset olivat hänelle vastaisia (ks. vastaavasti asia 50/84, Bensider ym. v. komissio, tuomio 27.11.1984, Kok. 1984, s. 3991, 8 kohta ja yhdistetyt asiat C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 ja C-22/01, Espanja v. neuvosto, tuomio 18.4.2002, Kok. 2002, s. I-3439, 23 kohta). Hänen kanteensa voitiin siis tutkia.
- 45 Toisen valintamenettelyn takia, joka järjestettiin Naqvin eläkkeelle siirtämisen johdosta, riidanalaiset päätökset olivat tosin menettäneet merkityksensä, kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antoi asiassa ratkaisunsa.
- 46 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 41 kohdassa todennut, tämä toinen valintamenettely on nimittäin valittajan kannalta tehnyt nimittämispäätöksen vaikutuksettomaksi. Koska kyseinen päätös ja hakemuksen hylkäämistä koskeva päätös olivat sidoksissa toisiinsa ja koska valituksen hylkäämistä kokevalla päätöksellä vain vahvistettiin nämä kaksi ensimmäistä päätöstä, toinen valintamenettely teki valittajan osalta kaikki riidanalaiset päätökset vaikutuksettomiksi.
- 47 Se, että riidanalaiset päätökset menettivät merkityksensä, mikä tapahtui kanteen nostamisen jälkeen, ei kuitenkaan sellaisenaan luonut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle velvollisuutta todeta, että lausunnon antaminen asiassa raukeaa sen takia, että kohde tai oikeussuojan tarve puuttuvat silloin, kun tuomio julistetaan.
- 48 Ensiksikin on todettava, että silloin, kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antoi ratkaisunsa, oikeudenkäynnillä oli edelleen kohde, sillä komissio ei ollut muodollisesti peruuttanut riidanalaisia päätöksiä.

- 49 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siis valituksenalaisen tuomion 19 kohdassa perustellusti katsonut, että oikeudenkäynnillä oli edelleen kohde.
- 50 Toiseksi yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä seuraa, että kantajalla voi myös säilyä intressi pyytää yhteisön toimielimen toimen kumoamista, jotta voitaisiin välttää se, että kyseistä tointa väitetysti rasittava lainvastaisuus toistuu tulevaisuudessa (ks. vastaavasti asia 92/78, *Simmenthal v. komissio*, tuomio 6.3.1979, Kok. 1979, s. 777, 32 kohta; em. asia *AKZO Chemie v. komissio*, tuomion 21 kohta ja em. asia *Apesco v. komissio*, tuomion 16 kohta).
- 51 Tällainen oikeussuojan tarve ilmenee EY 233 artiklan ensimmäisestä kohdasta, jonka nojalla toimielimen, jonka säädös on julistettu mitättömäksi, on toteutettava yhteisön tuomioistuimen tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet (ks. vastaavasti em. asia *Simmenthal v. komissio*, tuomion 32 kohta ja asia 76/79, *Köenecke v. komissio*, tuomio 5.3.1980, Kok. 1980, s. 665, 9 kohta).
- 52 Tällainen oikeussuojan tarve voi kuitenkin olla olemassa vain silloin, kun väitetty lainvastaisuus voi toistua tulevaisuudessa sen asian olosuhteista riippumatta, joka johti kantajan nostamaan kanteeseen.
- 53 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 20 kohdassa, että valittajalla oli edelleen intressi saada kyseessä olevan valintamenettelyyn lainmukaisuutta koskeva tuomio, jotta väitetty lainvastaisuus ei toistuisi tulevaisuudessa nyt kyseessä olevaa menettelyä vastaavassa menettelyssä.

- 54 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin nojautui tältä osin valittajan esittämään kanneperusteeseen, joka perustui siihen, että valintamenettely oli lainvastainen pääjohtajan muistion johdosta tehdyn hakijoiden esivalinnan takia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että ei voida sulkea pois sitä, että pääjohtajalla voi olla samankaltainen rooli myöhemmässä vastaavassa valintamenettelyssä.
- 55 On siis tarkistettava, voiko valittajan nyt kyseessä olevassa tapauksessa väittää lainvastaisuus, jonka mahdollisuuden ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi todetessaan oikeussuojan tarpeen olevan olemassa, toistua tulevaisuudessa valituksenalaiseen tuomioon johtaneen asian olosuhteista riippumatta.
- 56 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 45 kohdassa todennut, avoimien virkojen täyttämispäätöksiä ei tosin tehdä koskaan mekaanisesti samalla lailla, vaan jokainen päätös on ainutkertainen ja riippuu hakijoiden ominaisuuksien sekä täytettävän viran vaatimusten arvioinnista niiden voidessa vaihdella tapauskohtaisesti hyvinkin paljon.
- 57 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa valittaja kuitenkin riitauttaa paitsi riidanalaisten päätösten lainmukaisuuden myös menettelyn, joka johti niiden tekemiseen. Valittaja nimittäin väittää, että menettely oli syrjivä ja näin ollen lainvastainen sellaisenaan eli riidanalaisten päätösten sisällöstä riippumatta. Valittajan mukaan pääjohtajan muistio satoi sekä neuvoa-antavaa komiteaa että nimittävää viranomaista, jotka eivät pystyneet arvioimaan niiden hakijoiden pätevyyttä ja soveltuvuutta, joita ei ollut esivalittu kyseisessä muistiossa.

- 58 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 47 kohdassa esittänyt, haettavaksi laitettua virkaa koskevien hakemusten sisällöllisestä arvioinnista poiketen valintamenettelyä koskevat menettelytavat, jotka valittajan mukaan nyt käsiteltävänä olevan tapauksen tavoin edellyttävät pääjohtajan tekemää ja neuvoa-antavaa komiteaa sekä nimittävää viranomaista sitovaa esivalintaa, voivat kuitenkin toistua vastaavanlaisissa menettelyissä tulevaisuudessa.
- 59 Valittajan kannalta kysymys nyt kyseessä olevaa virkaa koskevaan valintamenettelyyn liittyvien menettelytapojen lainmukaisuudesta osoittautuu siis merkitykselliseksi, kun otetaan huomioon ne tulevat hakemukset, jotka koskevat nyt kyseessä olevan viran kaltaisia virkoja.
- 60 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi siis valituksenalaisen tuomion 20 kohdassa perustellusti, että valittajalla oli edelleen oikeussuojan tarve.
- 61 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellista virhettä hylätessään valituksenalaisen tuomion 21 kohdassa väitteen, jonka mukaan lausunnon antamisen asiassa on rauettava.
- 62 Komission tekemä vastavalitus on siis hylättävä perusteettomana, ja on lausuttava päävalituksesta.

Päävalitus

Ensimmäinen valitusperuste

- 63 Valittajan ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa perustuu tosiseikkojen ottamiseen huomioon vääristyneellä tavalla ja toinen osa puolestaan oikeudelliseen virheeseen sekä perustelujen ristiriitaisuuteen ja riittämättömyyteen.

Ensimmäinen osa

- 64 Valittaja katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut pääjohtajan muistioon sisältyneet tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla.
- 65 Valittaja nimittäin päättelee kyseiseen muistioon sisältyvästä kommentista, jonka mukaan Naqvi ”tuntuu – – soveltuvan enemmänkin suunnitteluun, ajatteluun ja analysointiin liittyviin tehtäviin kuin suuren toiminnallisen tiimin uudelleenjärjestelyyn ja johtamiseen”, että Naqvilla ei ollut pätevyyttä suuren tiimin innostamiseen ja motivointiin. Valittajan mukaan tällainen pätevyys on kuitenkin keskeistä kyseessä olevan viran kannalta.
- 66 EY 225 artiklasta ja yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta ilmenee tältä osin, että muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymyksiä koskevilta osin ja että näin ollen ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toimivaltainen määrittämään ratkaisun perustaksi asetettavan tosiseikaston, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa määritetyn tosiseikaston

paikkansapitämättömyys käy ilmi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimitetusta aineistosta, ja arvioimaan tätä tosiseikastoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tosiseikkojen arviointi ei ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi yhteisöjen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin (ks. erityisesti asia C-449/99 P, EIP v. Hautem, tuomio 2.10.2001, Kok. 2001, s. I-6733, 44 kohta; asia C-105/04 P, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied v. komissio, tuomio 21.9.2006, Kok. 2006, s. I-8725, 69 ja 70 kohta ja asia C-113/04 P, Technische Unie v. komissio, tuomio 21.9.2006, Kok. 2006, s. I-8831, 82 ja 83 kohta).

- 67 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan väitetyn vääristyneellä tavalla tapahtuvan tosiseikkojen huomioon ottamisen on ilmentävä toimitetusta aineistosta selvästi, ilman että on tarpeen ryhtyä uudelleen arvioimaan tätä tosiseikastoa ja selvitystä (ks. asia C-551/03 P, General Motors v. komissio, tuomio 6.4.2006, Kok. 2006, s. I-3173, 54 kohta; asia C-167/04 P, JCB Service v. komissio, tuomio 21.9.2006, Kok. 2006, s. I-8935, 108 kohta ja asia C-229/05 P, PKK ja KNK v. neuvosto, tuomio 18.1.2007, Kok. 2007, s. I-439, 37 kohta).
- 68 Pääjohtajan muistion tarkastelusta ei kuitenkaan ilmene, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi ottanut tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla. Siinä on nimittäin nimenomaisesti todettu, että Naqvi täytti virkaa koskevassa tehtävänkuvauksessa esitetyt kriteerit, minkä perusteella pääjohtaja saattoi luokitella hänet niiden hakijoiden joukkoon, jotka olivat soveltuvia hoitamaan kyseessä olevaan johtajan virkaan kuuluvia tehtäviä. Pääjohtajan muistiosta ei näin ollen ilmene mitään sellaista, joka osoittaisi, että Naqvilla ei ollut kyseisen viran hoitamisen edellyttämää pätevyyttä.
- 69 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottamatta huomioon pääjohtajan muistioon sisältyviä tosiseikkoja vääristyneellä tavalla voinut siis todeta valituksenalaisen tuomion 63–68 kohdassa, että Naqvi todellakin täytti kaikki avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa vaaditut edellytykset ja että hänellä oli erityisesti pätevyys johtaa suurta tiimiä.

- 70 Vaikka pääjohtajan muistion mukaan pätevyys suurten tiimien johtamisessa, mobilisoinnissa ja valvonnassa onkin olennainen kriteeri, kyseisessä muistiossa esiintyvän sanan ”enemminkin” käyttäminen on ymmärrettävä siten, että sillä ilmaistaan Naqvin eri pätevyyksien keskinäistä vertailua. Siitä ei voida päätellä, että hänellä ei ollut kyseessä olevan viran edellyttämää pätevyyttä.
- 71 Pääjohtajan muistion tarkasteleminen ei näin ollen tuo esiin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi ottanut kyseiseen muistioon sisältyvät tosiseikat huomioon selvästi vääristyneellä tavalla.
- 72 Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa on siis jätettävä tutkimatta.

Toinen osa

- 73 Valittaja väittää ensimmäisen valitusperusteensa toisessa osassa ensiksikin, että toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 32 kohdassa todennut pääjohtajan muistion osalta, valituksen hylkäämistä koskevan päätöksen perustelut eivät tee mahdolliseksi ymmärtää sen keskeisiä perusteita. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen tehnyt oikeudellisen virheen hylätessään valituksenalaisen tuomion 28–35 kohdassa henkilöstösääntöjen 25 artiklan toisen kohdan rikkomiseen perustuvan kanneperusteen.
- 74 On huomautettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 225 artiklasta, yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta ja

yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdasta seuraa, että valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perusteet ja perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi. Kyseisissä määräyksissä asetettua perusteluvollisuutta ei täytä sellainen valitus, jossa vain kerrataan tai toistetaan sanasta sanaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa jo esitetyt perusteet ja perustelut, sellaisetkin, joiden pohjana olevien tosiseikkojen osalta tämä tuomioistuin on tosiseikastoa määrittäessään nimenomaisesti omaksunut eri näkemyksen (ks. erityisesti asia C-41/00 P, *Interporc v. komissio*, tuomio 6.3.2003, Kok. 2003, s. I-2125, 15 ja 16 kohta ja asia C-353/01 P, *Mattila v. neuvosto ja komissio*, tuomio 22.1.2004, Kok. 2004, s. I-1073, 25 ja 26 kohta).

75 Nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa kiistäessään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämän toteamuksen siitä, että henkilöstösääntöjen 25 artiklan toista kohtaa ei ole rikottu, valittaja kuitenkin rajoittuu valituksessaan vain toistamaan ne perusteet ja perustelut, jotka hän tältä osin esitti kanteensa ensimmäisen kanneperusteen tueksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Kyseinen tuomioistuin päätyi valituksenalaisen tuomion 28–35 kohdassa hylkäämään kyseisen kanneperusteen. Tällaisella valituksella pyritään tosiasiassa ainoastaan siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetty kanne tutkitaan uudelleen, mikä yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklan mukaan ei kuulu yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaan (ks. erityisesti asia C-352/98 P, *Bergaderm ja Goupil v. komissio*, tuomio 4.7.2000, Kok. 2000, s. I-5291, 35 kohta ja asia C-338/00 P, *Volkswagen v. komissio*, tuomio 18.9.2003, Kok. 2003, s. I-9189, 47 kohta).

76 Tämä väite on näin ollen jätettävä tutkimatta.

77 Valittaja moittii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toiseksi siitä, että se on perustellut tuomionsa ristiriitaisesti ja riittämättömästi hylätessään valittajan ensimmäisen kanneperusteen valituksenalaisen tuomion 28–35 kohdassa.

- 78 Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 36 artiklan ensimmäisestä virkkeestä, luettuna yhdessä kyseisen perussäännön 53 artiklan ensimmäisen kohdan kanssa, ilmenee tältä osin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiot on perusteltava, jotta yhtäältä se, johon tuomio vaikuttaa, saa tietää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisun perustelut ja jotta toisaalta yhteisöjen tuomioistuin saa riittävät tiedot voidakseen harjoittaa laillisuusvalvontaansa (ks. em. asia Technische Unie v. komissio, tuomion 85 kohta oikeuskäytäntöviittauksiin).
- 79 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 66 kohdassa todennut, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on nyt esillä olevassa asiassa valituksenalaisen tuomion 28–35 kohdassa seikkaperäisesti tutkinut valituksen hylkäämistä koskevan päätöksen ja selvittänyt yksityiskohtaisesti ja ristiriidattomasti, minkä vuoksi komissio oli sen mukaan noudattanut perusteluvollisuuttaan.
- 80 Se, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on pääasian osalta tehnyt toisen päätelmän kuin valittaja, ei voi sellaisenaan aiheuttaa sitä, että valituksenalaista tuomiota rasittaisi perustelujen puuttuminen.
- 81 Ensimmäisen valitusperusteen toinen osa on siis osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana.
- 82 Ensimmäinen valitusperuste on näin ollen osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä.

Toinen valitusperuste

- 83 Toisella valitusperusteellaan valittaja moittii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se on ottanut eräät tosiseikat ja todisteet huomioon vääristyneellä tavalla sekä tehnyt oikeudellisen virheen jättäessään riidanalaiset päätökset kumoamatta henkilöstösääntöjen 7 artiklan, 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 45 artiklan 1 kohdan rikkomisen takia.

Ensimmäinen osa

- 84 Valittaja väittää toisen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa, että pääjohtajan muistiossa esitetyt arviot valittajan ja Naqvin hakemuksista ovat samanlaiset lukuun ottamatta "uudistusvalmiutta". Koska Naqvi oli pääjohtajan muistiossa luokiteltu hakijoiden ensimmäiseen ryhmään erityisesti "virkavaatimusten" perusteella, on ilmeistä, että kyseiset vaatimukset vastaavat todellisuudessa "uudistusvalmiutta". Katsoessaan, että sanan "vaatimukset" merkitystä ei pidä yliarvioida, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen minimoinut erään olennaisen tekijän ulottuvuuden hakijoiden valintamenettelyssä. Valittaja tuo myös esiin, että "virkavaatimukseen" liittyvä ratkaiseva kriteeri ei millään tavalla ilmene avointa virkaa koskevasta ilmoituksesta.
- 85 Katsoessaan, että sanan "vaatimukset" merkitystä ei pidä yliarvioida, ja jättäessään tarkistamatta menettelyn yhdenmukaisuuden avointa virkaa koskevan ilmoituksen kanssa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siten ottanut vääristyneellä tavalla huomioon sen käyttöön saatetut seikat.
- 86 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 74 kohdassa esittänyt ja kuten komissio perustellusti väittää, tältä osin on katsottava, että valittaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta valvomaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemiä

tosiseikkoja koskevia arviointeja, jotka tämän tuomion 66 kohdassa mainitun vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kuuluvat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa määritetyn tosiseikaston paikkansapitämättömyys käy ilmi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimitetusta aineistosta, ja tapauksia, joissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla.

87 Valittaja ei kuitenkaan esitä todisteita siitä, että asiakirjat osoittaisivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määrittämän tosiseikaston paikkansapitämättömyyden tai sen, että kyseinen tuomioistuin olisi ottanut selvityksen huomioon vääristyneellä tavalla.

88 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 55 kohdassa joka tapauksessa katsonut, että sana "vaatimukset" on peräisin pääjohtajan muistiosta ja että tämän sanan ulottuvuutta ei pidä yliarvioida, koska se on ainoastaan ilmaisu, joka osoittaa pääjohtajan mielipiteen hakijoiden henkilökohtaisista ominaisuuksista, eikä sillä aseteta uusia kriteerejä avointa virkaa koskevaan ilmoitukseen verrattuna. Tämä pelkästään tosiseikkoja koskeva arviointi kuuluu kuitenkin yksinomaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivaltaan, eikä kyseinen tuomioistuin ole nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa ylittänyt tosiseikkoja ja todisteita koskevaa harkintavaltaansa.

89 Uudistusvalmiutta koskevan kriteerin osalta on lisättävä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 57 ja 58 kohdassa todennut, että vaatimus, jonka mukaan hakijoilla on oltava taito toteuttaa hyvin uudistuksia, ilmenee selvästi avointa virkaa koskevan ilmoituksen siitä osasta, jossa kuvaillaan tehtäviä. Valittaja ei tältä osin tuo esiin mitään sellaista, joka osoittaisi, että tätä päätelmää rasittaisi asiakirjat huomioon ottaen paikkansapitämättömyys tai että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi ottanut tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla.

90 Toisen valitusperusteen ensimmäinen osa on siis jätettävä tutkimatta.

Toinen osa

- 91 Toisen valitusperusteensa toisessa osassa valittaja torjuu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 54 kohdassa tekemät arviot, joiden mukaan pääjohtajan valtuuttaminen tekemään hakijoiden esivalinta ei ole vaikuttanut neuvoo-antavan komitean riippumattomuuteen. Valittaja katsoo, että pääjohtajan lausunto tosiasiallisesti satoi neuvoo-antavaa komiteaa, sillä kyseinen komitea ei voinut minkään seikan perusteella muuttaa pääjohtajan tekemää arviointia ja esivalita muita hakijoita. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siten arvioinut väärin pääjohtajan suorittaman esivalinnan vaikutuksen valintamenettelyn jatkoon neuvoo-antavassa komiteassa. Tämä vaikutus tulee nyt esillä olevassa asiassa esiin siinä, että neuvoo-antava komitea pyysi haastatteluun ainoastaan ne hakijat, jotka oli pääjohtajan muistiossa luokiteltu ensimmäiseen ryhmään.
- 92 Vaikka tältä osin on toki mahdollista, että valituksen yhteydessä käsitellään uudelleen ensimmäisessä oikeusasteessa jo tutkittuja oikeuskysymyksiä (ks. asia C-68/05 P, Koninklijke Coöperatie Cosun v. komissio, tuomio 26.10.2006, Kok. 2006, s. I-10367, 55 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), kuten nyt esillä olevassa asiassa valintamenettelyn sääntöjenmukaisuutta, tällaisessa tapauksessa on kuitenkin ilmoitettava täsmällisesti ne oikeudelliset perusteet ja perustelut, joihin halutaan vedota valituksen tueksi. Tätä edellytystä ei kuitenkaan täytä sellainen valitus, jossa ilman, että siinä esitettäisiin perusteluita, joilla erityisesti pyrittäisiin osoittamaan valituksenalaisen tuomion oikeudellinen virhe, vain kerrataan tai toistetaan sanasta sanaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa jo esitetyt perusteet ja perustelut (ks. em. asia Koninklijke Coöperatie Cosun v. komissio, tuomion 54 kohta).
- 93 Kuten julkiasiamies on ratkaisuehdotuksensa 78 kohdassa esittänyt, nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa on kuitenkin todettava, että valittaja vain toistaa valituksenalaisen tuomion 39 kohdasta ilmenevän jo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyn perusteen tuomatta esiin perusteluita, joilla erityisesti pyrittäisiin osoittamaan valituksenalaista tuomiota rasittava oikeudellinen virhe.

- 94 Toisen valitusperusteen toinen osa on siis jätettävä tutkimatta.
- 95 Toinen valitusperuste on siis kokonaisuudessaan jätettävä tutkimatta.
- 96 Edellä esitetystä seuraa, että Wunenburgerin valitus on kokonaisuudessaan jätettävä tutkimatta tai hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 97 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan, jota sovelletaan saman työjärjestyksen 118 artiklan nojalla valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 70 artiklan mukaan yhteisöjen ja niiden henkilöstön välisissä riita-asioissa toimielinten on vastattava omista kustannuksistaan. Työjärjestyksen 122 artiklan toisesta kohdasta ilmenee kuitenkin, että 70 artiklaa ei sovelleta toimielimen virkamiehen tai muun toimihenkilön toimielintä vastaan tekemään valitukseen.
- 98 Koska komissio on vaatinut Wunenburgerin velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on hävinnyt asian, hänet on veloitettava korvaamaan päävalitukseen liittyvät oikeudenkäyntikulut. Koska Wunenburger on vaatinut komission velvoittamista korvaamaan vastavalitukseen liittyvät oikeudenkäyntikulut ja koska komissio on hävinnyt asian tältä osin, komissio on veloitettava korvaamaan tähän valitukseen liittyvät oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Päävalitus jätetään osittain tutkimatta ja osittain hylätään, ja vastavalitus hylätään.**
- 2) **Wunenburger velvoitetaan korvaamaan päävalitukseen liittyvät oikeudenkäyntikulut.**
- 3) **Euroopan yhteisöjen komissio velvoitetaan korvaamaan vastavalitukseen liittyvät oikeudenkäyntikulut.**

Allekirjoitukset